

„Paszport Życia” to autorski pomysł prezeski Stowarzyszenia „ŻURAWINKA” Anny J. Nowak, która jest mamą dorosłej i głuchoniemej Agnieszki z czterokończynowym mózgowym porażeniem dziecięcym. Paniczny lęk o to co będzie, kiedy jej zabraknie, przekuła na pomysł jak zabezpieczyć przyszłość i jakość życia swojego dziecka w razie jej choroby, wypadku lub śmierci.

to unikatowe rozwiązanie, które wzbudza duże zainteresowanie środowiska rodzin osób zależnych oraz organizacji pozarządowych w krajach Unii Europejskiej.

Według posiadanych przez innowatora informacji, nie ma na całym świecie rozwiązań, które tak jak Paszport Życia, zabezpieczałyby docelowo swoim działaniem osoby :

- niepełnosprawne intelektualnie,
- cierpiące na zaburzenia psychiczne,
- W spektrum autyzmu,
- dotknięte chorobą Alzheimera,
- wszystkie inne, których funkcjonowanie i życie zależy od wiedzy, doświadczenia i informacji posiadanych tylko przez ich stałych opiekunów.

Stowarzyszenie na Rzecz Dzieci i Dorosłych z Mózgowym Porażeniem Dziecięcym „ŻURAWINKA”

www.paszportzycia.pl

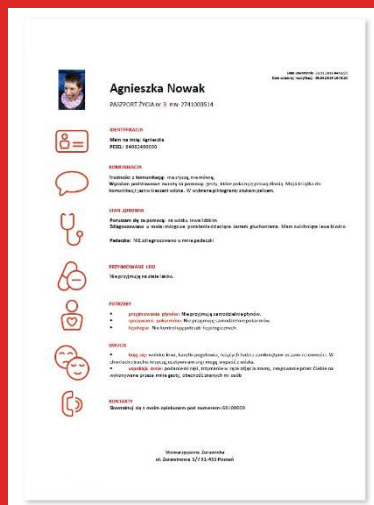

PARTNERZY:

POZnań*

„Paszport Życia” to zbiór wystandaryzowanych informacji o sposobie funkcjonowania i komunikowania się niemówiących osób ze sprzężoną niepełnosprawnością. Zabezpiecza właściwą pomoc osobom zależnym w sytuacjach szczególnie dla nich kryzysowych i traumatycznych. Pozwala ich obecnym opiekunom uzyskać spokój emocjonalny.

Paszport Życia składa się z 2 części:

- analogowej, którą jest „zestaw startowy” zawierający: identyfikacyjne opaski silikonowe, papierową wersję PŻ, pudełko do jego przechowywania oraz naklejki w kilku formatach z logo PŻ,
- elektronicznej, którą jest aplikacja zapewniająca dostęp do tworzenia oraz odczytania wszystkich trzech poziomów paszportu.

zurawinka@zurawinka.pl

POZIOMY APLIKACJI

I i II poziom to informacje dotyczące: **identyfikacji i stanu zdrowia** osoby zależnej, przyjmowanych **leków, sposobu zaspakajania podstawowych potrzeb życiowych i wyrażania emocji**, używanych **systemów komunikacji oraz kontakt** do tymczasowego opiekuna wskazanego przez opiekuna stałego.

Poziom III to „Ślady pamięci”. Ma on charakter albumu rodzinnego przygotowanego przez stałego opiekuna na wypadek jego śmierci. Może zawierać rodzinne zdjęcia oraz informacje o ulubionych przez osoby zależne: przedmiotach, filmach, muzyce i sposobach spędzania wolnego czasu.

Kogo wspiera?

Docelowo informacje zawarte w PŻ służą:

- służbom interwencyjnym pomagającym osobie zależnej np. ratownikowi medycznemu, policjantom, strażnikom miejskim, ale też przypadkowemu przechodniowi, który jest pierwszy przy osobie zależnej w sytuacji kryzysu,
- przejmującym czasową opiekę nad osobą zależną np. pracownikom szpitala, czy domu pomocy społecznej,
- osobom zastępującym stałych opiekunów.

692 629 628

HISTORIA PRAWDZIWA...

Pani Natalia, młoda kobieta z mózgowym porażeniem dziecięcym, niemówiąca, poruszająca się na wózku inwalidzkim, w czasie pobytu na obozie rehabilitacyjnym ulega wypadkowi i trafia do szpitala.

Minie kilkanaście godzin zanim do Pani Natalii dotrze jej mama, która na co dzień się nią opiekuje. W tym czasie, mimo lata i wysokiej temperatury powietrza, Pani Natalia nic nie pije. Personel szpitala nie wie jak podać napój sparaliżowanej, niemówiącej kobiecie, więc po prostu stawia szklankę z kompotem na stoliku przy jej łóżku.

Niemówiące osoby ze sprzężoną niepełnosprawnością są szczególnie bezradną życiowo grupą osób zależnych.

Najczęściej nie mogą samodzielnie funkcjonować i swoje podstawowe potrzeby życiowe takie jak: jedzenie, picie, czynności higieniczne, zaspokoić mogą tylko przy pomocy drugiej osoby.

www.zurawinka.pl